

Отъ строчны-тѣ знакове употребѣватъ-са само точка и четири нѣкрѣсть точки (· : ·) — знакове упо- знаваны намъ отъ Остромирово-то Евангеліе. Тѣхно- то употребеніе је еднакво съ употребеніе-то въ Остро- мирово-то Евангеліе.

Отъ надстрочны-тѣ знакове ясно може да са- различа само гѣсто-то придыханье; а другый знакъ, отъ него по рѣдко срѣщанъ, види-са приличенъ на тѣнко-то придыханье.

Гѣсто-то придыханье има мѣсто надъ гласны, повечто йотированы, въ начало-то на думы, като сло- воотдѣлителенъ знакъ (облакъ и мракъ окрѣсть іего), въ срѣда-та и въ края, като слоگوотдѣлителенъ знакъ (твонхъ - вселенижж).

Същій-тѣ знакъ са-срѣща надъ йотированы-тѣ је. ѡ, слѣдъ л и надъ нейотировано-то є, кога то за- мѣнявало йотировано-то : *исправленіе*, *попалиж*, *єсть*, *єго*. Приличный-тѣ на тѣнко-то придыханіе знакъ, забѣлѣжва-са въ думы съ — л, м, н, ако и не сѣкадѣ: *земля*, *добръ*, *огнь*, *кладуєне*; но трудно је да са-опредѣли, къмъ каква буква особито са-отно- сятъ този знакъ, къмъ съгласна ли или къмъ гласна.

IX. *Листовци ошъ жишіе-шо на Св. Кондраша.* Тѣзи рѣкопись, що је писана съ средње уставно писмо *) въ два стълпа на пергаменъ, принадлежи

*) Древняя-та кирилица, като была пренесена у Руссы-тѣ заедно съсь въвожданье-то на христіенска-та вѣра, была имъ за азбука до Петра Великаго; само отъ време на време начертанія-та на буквы тѣ и подлагали-са на